

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

17. toukokuuta 2021

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2021/C 189/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2021/C 189/02 Asia C-771/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyynnö, jonka on esittänyt Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi Anastolon) – Kreikka) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites AE – LDK Symvouloi Michanikoi AE, NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites AE ja LDK Symvouloi Michanikoi AE v. Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP) ja Attiko Metro AE (Ennakkoratkaisupyynnö – Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintojen tekeminen – Direktiivi 92/13/ETY – Muutoksenhakumenettelyt – Sopimusta edeltävä vaihe – Tarjousten arviointi – Teknisen tarjouksen hylkääminen ja kilpailijan tarjouksen hyväksyminen – Kyseisen toimen täytäntöönpanon keskeyttäminen – Hylätyn tarjoajan oikeutettu intressi riitauttaa sopimuspuoleksi valitun tarjoajan tarjouksen sääntöjenmukaisuus) 2

2021/C 189/03 Yhdistetyt asiat C-870/19 ja C-871/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze v. MI (C-870/19) ja TB (C-871/19) (Ennakkoratkaisupyynnö – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tieliikenteen valvontalaite – Asetus (ETY) N:o 3821/85 – 15 artiklan 7 kohta – Asetus (EY) N:o 561/2006 – Valvontamenettely – Hallinnollinen sanktio – Ajopiirturin piirturilevyjä ei ole esitetty kuluvalta päivältä ja edeltäviltä 28 päivältä – Yksi ainoa rikkomus vai useita rikkomuksia) 3

2021/C 189/04	Asia C-950/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Helsingin hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille A (Ennakkoratkaisupyyntö – Yhtiöoikeus – Direktiivi 2006/43/EY – Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteiset tarkastukset – 22 a artiklan 1 kohdan a alakohta – Lakisääteisen tilintarkastajan ottaminen tarkastetun yhteisön palvelukseen – Jäähdyttelyaika – Kielto ottaa vastaan johtoon kuuluvan avainhenkilön tehtäviä tarkastetussa yhteisössä – Rikkominen – Rikkomisen vakavuus ja kesto – Ilmaisu ”ottaa vastaan” tehtävä – Vaikutus – Työsopimuksen tekeminen tarkastetun yhteisön kanssa – Lakisääteisten tilintarkastajien riippumattomuus – Ulkoinen kuva)	4
2021/C 189/05	Asia C-28/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 23.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Attunda tingsrätt – Ruotsi) – Airhelp Ltd v. Scandinavian Airlines System Denmark – Norway – Sweden (Ennakkoratkaisupyyntö – Lentoliikenne – Asetus (EY) N:o 261/2004 – 5 artiklan 3 kohta – Matkustajille lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevat yhteiset säännöt – Korvausvelvollisuudesta vapautuminen – Poikkeuksellisten olosuhteiden käsite – Lainsäädännön puitteissa järjestetty lentäjien lakko – Lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan toimintaan nähden ”sisäiset” ja ”ulkoiset” olosuhteet – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17 ja 28 artikla – Lentoliikenteen harjoittajan elinkeinovapautta, omaisuudensuojaa ja neuvotteluoikeutta ei ole loukattu)	4
2021/C 189/06	Asia C-603/20 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Family Division – Yhdistynyt kuningaskunta) – SS v. MCP (Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – 10 artikla – Toimivalta vanhempainvastuuta koskevista asioista – Lapsikaappaus – Jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta – Alueellinen ulottuvuus – Lapsen vieminen kolmanteen valtioon – Kolmannessa valtiossa saatu uusi asuinpaikka)	5
2021/C 189/07	Asia C-25/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil de Madrid n° 2 (Espanja) on esittänyt 15.1.2021 – ZA, AZ, BX, CV, DU ja ET v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA .	5
2021/C 189/08	Asia C-47/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 28.1.2021 – F. F. ja B. A. v. C. Bank AG ja Bank D. K. AG	6
2021/C 189/09	Asia C-62/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.2.2021 – Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG v. E. Leinfelder GmbH, TL, SW ja WL	9
2021/C 189/10	Asia C-86/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt 11.2.2021 – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León v. Delia	10
2021/C 189/11	Asia C-112/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 25.2.2021 – X BV v. Classic Coach Company vof, Y ja Z	10
2021/C 189/12	Asia C-129/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 2.3.2021 – Proximus NV v. Gegevensbeschermingsautoriteit	11
2021/C 189/13	Asia C-136/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Constitucional (Portugali) on esittänyt 3.3.2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. VectorImpacto – Automóveis, Unipessoal, Lda.	12
2021/C 189/14	Asia C-148/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d’arrondissement (Luxemburg) on esittänyt 8.3.2021 – Christian Louboutin v. Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl ja Amazon Services Europe Sàrl	12
2021/C 189/15	Asia C-153/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal administratif (Luxemburg) on esittänyt 5.3.2021 – A, B ja C, jonka laillisina edustajina ovat hänen vanhempansa v. Ministre de l’Immigration et de l’Asile	14

2021/C 189/16	Asia C-164/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā rajona tiesa (Latvia) on esittänyt 12.3.2021 – SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA v. Latvijas Zinātnes padome	14
Unionin yleinen tuomioistuin		
2021/C 189/17	Asia T-161/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.2.2021 – Braesch ym. v. komissio (Kumoamiskanne – Valtiontuki – Tuki Banca Monte dei Paschi di Sienan ennakoivaan rakenneuudistukseen – Alustava tutkintavaihe – Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi – Oikeudenkäyntiväite – Asianomaisen osapuolen asema – Oikeussuojan tarve – Asiavaltuus – Tutkittavaksi ottaminen)	16
2021/C 189/18	Asia T-134/19: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.3.2021 – AM v. EIP (Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Palkkaus – Tutkittavaksi ottaminen – Sovittelumenettelyn aloittamista koskevan pyynnön esittämisen määräaika – Asianosaiselle vastainen toimi – Korvaus maantieteellisestä liikkuvuudesta – Siirto aluetoimistoon – Korvauksen epääminen – Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne)	16
2021/C 189/19	Asia T-114/20: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.3.2021 – Alvargonzález Ramos v. EUIPO – Ursus-3 Capital, A.V. (URSUS Kapital) (EU-tavaramerkki – Menettämismenettely – EU-kuviomerkki URSUS Kapital – Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö – Osittainen menettäminen – Asetuksen (EU) 2017/1001 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta ja 58 artiklan 1 kohdan a alakohta – Todisteet tosiasiallisesta käyttämisestä – Todisteiden arviointi – Palvelujen luokittelu)	17
2021/C 189/20	Asia T-127/21: Kanne 26.2.2021 – Swissgrid v. komissio	18
2021/C 189/21	Asia T-151/21: Kanne 19.3.2021 – Saure v. komissio	19
2021/C 189/22	Asia T-154/21: Kanne 23.3.2021 – Saure v. komissio	20
2021/C 189/23	Asia T-162/21: Kanne 22.3.2021 – BZ v. EKP	21
2021/C 189/24	Asia T-164/21: Kanne 26.3.2021 – QM v. Europol	21
2021/C 189/25	Asia T-165/21: Kanne 29.3.2021 – Amort ym. v. komissio	22
2021/C 189/26	Asia T-166/21: Kanne 29.3.2021 – Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale ym. v. komissio	23

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2021/C 189/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 182, 10.5.2021

EUVL C 180, 10.5.2021

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 163, 3.5.2021

EUVL C 148, 26.4.2021

EUVL C 138, 19.4.2021

EUVL C 128, 12.4.2021

EUVL C 110, 29.3.2021

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi Anastolon) – Kreikka) – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites AE – LDK Symvouloi Michanikoi AE, NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites AE ja LDK Symvouloi Michanikoi AE v. Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP) ja Attiko Metro AE

(Asia C-771/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vesi- ja energihuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintojen tekeminen – Direktiivi 92/13/ETY – Muutoksenhakumenettelyt – Sopimusta edeltävä vaihe – Tarjousten arviointi – Teknisen tarjouksen hylkääminen ja kilpailijan tarjouksen hyväksyminen – Kyseisen toimen täytäntöönpanon keskeyttäminen – Hylätyn tarjoajan oikeutettu intressi riitauttaa sopimuspuoleksi valitun tarjoajan tarjouksen sääntöjenmukaisuus)

(2021/C 189/02)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi Anastolon)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites AE – LDK Symvouloi Michanikoi AE, NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites AE ja LDK Symvouloi Michanikoi AE

Vastaajat: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP) ja Attiko Metro AE

Muut osapuolet: SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon – Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE – TPF Getinsa Euroestudios SL, SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon, Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE ja TPF Getinsa Euroestudios SL

Tuomiolauselma

Vesi- ja energihuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/23/EU, 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä 2 a artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tarjoaja, joka on suljettu julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelystä pois kyseisen hankintasopimuksen sopimuspuolen valintaa edeltävässä vaiheessa ja jonka vaatimus päätöksen, jolla se suljettiin pois tästä menettelystä, täytäntöönpanon keskeyttämisestä on hylätty, voi samanaikaisesti esittämässään vaatimuksessa, joka koskee toisen tarjoajan tarjouksen menettelyyn hyväksymisestä tehdyn päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämistä, vedota kaikkiin perusteisiin, jotka koskevat julkisia hankintoja koskevan unionin oikeuden tai sellaisten kansallisten säännösten rikkomista,

jotka on annettu kyseisen unionin oikeuden saattamiseksi osaksi kansallista oikeutta, mukaan lukien perusteet, joilla ei ole yhteyttä sääntöjenvastaisuuksiin, joiden vuoksi kyseisen tarjoajan tarjous suljettiin menettelystä pois. Tähän mahdollisuuteen ei vaikuta se, että riippumattomalle kansalliselle elimelle tehtävä oikeudenkäyntiä edeltävä hallinnollinen muutoksenhaku, joka kyseisen tarjoajan oli kansallisen oikeuden mukaan ensin tehtävä poissulkemistaan koskevasta päätöksestä, on hylätty, kunhan hylkääminen ei ole tullut lainvoimaiseksi.

(¹) EUVL C 19, 20.1.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze v. MI (C-870/19) ja TB (C-871/19)

(Yhdistetyt asiat C-870/19 ja C-871/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyynnöt – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tieliikenteen valvontalaitte – Asetus (ETY) N:o 3821/85 – 15 artiklan 7 kohta – Asetus (EY) N:o 561/2006 – Valvontamenettely – Hallinnollinen sanktio – Ajopiirturin piirturilevyjä ei ole esitetty kuluvalta päivältä ja edeltäviltä 28 päivältä – Yksi ainoa rikkomus vai useita rikkomuksia)

(2021/C 189/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Vastapuolet: MI (C-870/19) ja TB (C-871/19)

Tuomiolauselma

Tieliikenteen valvontalaitteista 20.12.1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85, sellaisena kuin se on muutettuna 15.3.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 561/2006, 15 artiklan 7 kohtaa ja asetuksen N:o 561/2006 19 artiklaa on tulkittava siten, että jos tarkastuksen kohteena olevan tieliikenteen ajoneuvon kuljettaja ei esitä valvontalaitteen piirturilevyjä useilta työpäiviltä ajanjaksona, joka kattaa tarkastuspäivän ja edeltävät 28 päivää, tarkastuspaikan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on todettava kyseisen kuljettajan syyllistyneen vain yhteen ainoaan rikkomukseen ja määrättävä tälle vain yksi ainoa seuraamus mainitun rikkomuksen perusteella.

(¹) EUVL C 54, 17.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Helsingin hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille A

(Asia C-950/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yhtiöoikeus – Direktiivi 2006/43/EY – Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteiset tarkastukset – 22 a artiklan 1 kohdan a alakohta – Lakisääteisen tilintarkastajan ottaminen tarkastetun yhteisön palvelukseen – Jäähdyttelyaika – Kielto ottaa vastaan johtoon kuuluvan avainhenkilön tehtäviä tarkastetussa yhteisössä – Rikkominen – Rikkomisen vakavuus ja kesto – Ilmaisu ”ottaa vastaan” tehtävä – Vaikutus – Työsopimuksen tekeminen tarkastetun yhteisön kanssa – Lakisääteisten tilintarkastajien riippumattomuus – Ulkoinen kuva)

(2021/C 189/04)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Helsingin hallinto-oikeus

Pääasian asianosainen

A

Muu osapuoli: Patenti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta

Tuomiolauselma

Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta 17.5.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.4.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/56/EU, 22 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tilintarkastusyhteisön tiettyä tilintarkastustoimeksiantoa varten päävastuulliseksi tilintarkastajaksi nimeämän kaltaisen lakisääteisen tilintarkastajan on katsottava ottavan vastaan johtoon kuuluvan avainhenkilön tehtävän tarkastetussa yhteisössä kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla silloin, kun hän tekee viimeksi mainitun kanssa kyseistä tehtävää koskevan työsopimuksen, vaikka hän ei vielä tosiasiallisesti aloittaisi työskentelyä mainitussa tehtävässä.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 9.3.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 23.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Attunda tingsrätt – Ruotsi) – Airhelp Ltd v. Scandinavian Airlines System Denmark – Norway – Sweden

(Asia C-28/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Lentoliikenne – Asetus (EY) N:o 261/2004 – 5 artiklan 3 kohta – Matkustajille lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevat yhteiset säännöt – Korvausvelvollisuudesta vapautuminen – Poikkeuksellisten olosuhteiden käsite – Lainsäädännön puitteissa järjestetty lentäjien lakko – Lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan toimintaan nähden ”sisäiset” ja ”ulkoiset” olosuhteet – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 17 ja 28 artikla – Lentoliikenteen harjoittajan elinkeinovapautta, omaisuudensuojaa ja neuvottelu-oikeutta ei ole loukattu)

(2021/C 189/05)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Attunda tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Airhelp Ltd

Vastaaja: Scandinavian Airlines System Denmark – Norway – Sweden

Tuomiolauselma

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan henkilöstön ammattiliiton kehotuksesta käynnistetty lakko, jossa noudatetaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä muun muassa lakosta annettavaa varoitusta koskevasta määräajasta ja jonka tarkoituksena on kyseisen lentoliikenteen harjoittajan työntekijöiden vaatimusten ilmaiseminen ja jonka toteuttaa lennon suorittamiseen vaadittava henkilöstöryhmä, ei kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden käsitteeseen.

(¹) EUVL C 85, 23.3.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.3.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Family Division – Yhdistynyt kuningaskunta) – SS v. MCP

(Asia C-603/20 PPU) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – 10 artikla – Toimivalta vanhempainvastuuta koskeissa asioissa – Lapsikaappaus – Jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta – Alueellinen ulottuvuus – Lapsen vieminen kolmanteen valtioon – Kolmannessa valtiossa saatu uusi asuinpaikka)

(2021/C 189/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Family Division

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SS

Vastaaja: MCP

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2116/2004, 10 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta tapauksessa, jossa todetaan, että lapsi on saanut vanhempainvastuun vahvistamista koskevan hakemuksen jättämisaikana asuinpaikan kolmannessa valtiossa sen jälkeen, kun hänet on kaapattu kyseiseen valtioon. Tällaisessa tapauksessa tuomioistuimen, jossa asia on saatettu vireille, toimivalta on määrittävä sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti tai – jos tällaista kansainvälistä yleissopimusta ei ole – kyseisen asetuksen 14 artiklan mukaisesti.

(¹) EUVL C 28, 25.1.2021.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil de Madrid n° 2 (Espanja) on esittänyt 15.1.2021 – ZA, AZ, BX, CV, DU ja ET v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Asia C-25/21)

(2021/C 189/07)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil de Madrid n° 2

Pääasian asianosaiset

Kantajat: ZA, AZ, BX, CV, DU ja ET

Vastaaja: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos kantaja osoittaa, että hänen yksinoikeuden sisältävä toimitus- ja merkkihuoltamosopimussuhteensa (komissiojärjestelmässä tai lopullista kauppaa koskevassa järjestelmässä, johon kuuluu alennus ohjevähittäishinnasta) REPSOLin kanssa kuului kansallisten kilpailuviranomaisten tutkimaan alueelliseen ja ajalliseen asiayhteyteen, onko katsottava, että sopimussuhde kuuluu 11.7.2001 tehdyn Tribunal de Defensa de la Competencia (kilpailuneuvosto) päätöksen (asia 490/00 REPSOL) ja/tai 30.7.2009 tehdyn Comisión Nacional de la Competencia (kilpailukomissio) päätöksen (asia 652/07 REPSOL/CEPSA/BP) soveltamisalaan, jolloin asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 2 artiklan edellytykset täyttyvät näiden päätösten perusteella kilpailusääntöjen rikkomista koskevan todistustaakan osalta?
- 2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja tässä konkreettisesti tapauksessa osoitetaan, että sopimussuhde kuuluu 11.7.2001 tehdyn Tribunal de Defensa de la Competencia päätöksen (asia 490/00 REPSOL) ja/tai 30.7.2009 tehdyn Comisión Nacional de la Competencia päätöksen (asia 652/07 REPSOL/CEPSA/BP) soveltamisalaan, onko tästä välttämättä seurattava, että sopimus todetaan mitättömäksi SEUT 101 artiklan 2 kohdan nojalla?

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Ravensburg (Saksa) on esittänyt 28.1.2021 – F. F. ja B. A. v. C. Bank AG ja Bank D. K. AG

(Asia C-47/21)

(2021/C 189/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Landgericht Ravensburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: F. F. ja B. A.

Vastaajat: C. Bank AG ja Bank D. K. AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmannen virkkeen ja 12 §:n 1 momentin kolmannen virkkeen mukainen laillisuusfiktio
  - a) Ovatko EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmas virke ja 12 momentin 1 kohdan kolmas virke, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan ja 14 artiklan 1 kohdan vastaisia?

Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

- b) Seuraako unionin oikeudesta ja etenkin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdasta ja 14 artiklan 1 kohdasta, että EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmatta virkettä ja 12 §:n 1 momentin kolmatta virkettä ei voida soveltaa, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset?

Riippumatta siitä, mitä kysymyksiin II.1. a ja b vastataan:

2) Direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut luottosopimuksissa mainittavat tiedot

a) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa mainittavan koron määrän päivää kohti on oltava laskettavissa sopimuksessa mainitusta sopimuksen mukaisesta lainakorosta?

b) Direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan r alakohta:

aa) Onko tätä säännöstä tulkittava siten, että luottosopimuksessa mainittujen tietojen lainan ennaikaisen takaisinmaksun yhteydessä maksettavasta korvauksesta on oltava niin täsmällisiä, että kuluttaja voi laskea ainakin likimain maksettavan korvauksen suuruuden?

(jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi)

bb) Onko kansallinen säännös ristiriidassa direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 10 artiklan 2 kohdan r alakohtaan ja 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen kanssa, jos sen mukaan silloin, jos direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan r alakohtassa tarkoitetut tiedot ovat epätäydellisiä, peruuttamisen määräaika alkaa tästä huolimatta kuluu sopimuksen tekemisestä ja ainoastaan luotonantajan oikeus saada korvaus ennaikaisesta takaisinmaksusta lakkaa?

c) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan l alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava viivästyskorko on ilmoitettava absoluuttisena lukuna ja että ainakin sovellettava viitekorko (käsiteltävässä asiassa BGB:n 247 §:n mukainen peruskorko), jonka perusteella sovellettava viivästyskorko määräytyy lisäämällä siihen tietty prosenttimäärä (käsiteltävässä asiassa BGB:n 288 §:n 1 momentin toisen virkkeen mukaisesti viisi prosenttiyksikköä), on ilmoitettava absoluuttisena lukuna, ja onko kuluttajalle selvitettävä viitekorko (peruskorko) ja sen vaihtelu?

d) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan t alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksen tekstissä on mainittava olennaiset muodolliset edellytykset tuomioistuimen ulkopuolisten valitus- ja oikeussuojamenettelyjen käyttämiselle?

Jos vähintään yhteen edellä olevista kysymyksistä II. 2. a)–d) vastataan myöntävästi:

e) Onko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen b alakohtaa tulkittava siten, että peruuttamisen määräaika alkaa vasta sitten, kun direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettu täysimääräisesti ja oikein?

Jos niihin vastataan kieltävästi:

f) Mitkä ovat merkitykselliset edellytykset sille, että peruuttamisen määräaika alkaa, vaikka annetut tiedot ovat olleet epätäydellisiä tai virheellisiä?

Jos edellä oleviin kysymyksiin II. 1. a) ja/tai ainakin yhteen kysymyksistä II. 2. a)–d) vastataan myöntävästi:

3) Direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeessä tarkoitetun peruuttamisoikeuden menettäminen passiivisuuden perusteella:

a) Voidaanko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu peruuttamisoikeus menettää passiivisuuden perusteella?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

b) Merkitseekö peruuttamisoikeuden menettäminen passiivisuuden perusteella sen ajallista rajoittamista, josta on säädettävä parlamentin antamalla lailla?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

c) Edellyttääkö menettäminen passiivisuuden perusteella subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- d) Estääkö luotonantajan mahdollisuus ilmoittaa tiedot direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen b alakohdan mukaisesti jälkikäteen luotonottajalle ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvalla menettämistä passiivisuuden perusteella koskevien sääntöjen soveltamiselle?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuimen ohjeiden välinen ristiriita?

- 4) Olettama, jonka mukaan kuluttaja on käyttänyt väärin direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua peruuttamisoikeutta:

- a) Voiko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua peruuttamisoikeuden käyttäminen merkitä oikeuden väärinkäyttöä?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- b) Merkitseekö peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva olettama peruuttamisoikeuden ajallista rajoittamista, josta on säädettävä parlamentin antamalla lailla?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- c) Edellyttääkö peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva olettama subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvaa peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevalle olettamalle?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuimen ohjeiden välinen ristiriita?

- 5) Edellä mainittuihin kysymyksiin annettavista vastauksista riippumatta:

- a) Onko unionin oikeuden, erityisesti direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua peruuttamisoikeuden mukaista, jos kansallisen oikeuden nojalla kauppasopimukseen liittyvän luottosopimuksen yhteydessä sen jälkeen, kun direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kuluttajan peruuttamisoikeutta on käytetty pätevästi,

- aa) kuluttajan oikeus vaatia luotonantajalta suorittamiensa lainaerien takaisinmaksua syntyy vasta silloin, kun hän on puolestaan palauttanut ostamansa tavaran luotonantajalle tai esittänyt näytön siitä, että hän on toimittanut tavaran luotonantajalle?

bb) kuluttajan kanne, jossa vaaditaan kuluttajan suorittamien lainaerien takaisinmaksua kaupan kohteen palauttamisen jälkeen, on hylättävä perusteettomana siinä tapauksessa, että luotonantaja ei ole joutunut velkojan viivästykseen ottaessaan kaupan kohteen vastaan?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

b) Seuraako unionin oikeudesta, että edellä a), aa) ja/tai a) bb) kohdassa kuvattuja kansallisia säännöksiä ei voida soveltaa?

Riippumatta edellä oleviin kysymyksiin II. 1.-5. annettavista vastauksista:

6) Onko ZPO:n 348a §:n 2 momentin 1 kohta, sikäli kuin tässä säännöksessä viitataan myös SEUT 267 artiklan toisen kohdan mukaisten ennakkoratkaisupyyntöpäätösten tekemiseen, ristiriidassa SEUT 267 artiklan toisen kohdan mukaisen ennakkoratkaisupyyntöä esittämistä koskevan kansallisten tuomioistuinten toimivallan kanssa, ja onko sitä sen vuoksi jätettävä soveltamatta ennakkoratkaisupyyntöpäätösten tekemiseen?

(¹) Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.2.2021 – Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG v. E. Leinfelder GmbH, TL, SW ja WL

(Asia C-62/21)

(2021/C 189/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja Revision-menettelyn valittaja: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG

Vastaajat ja Revision-menettelyn vastapuolet: E. Leinfelder GmbH, TL, SW ja WL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Johtaako se asetuksen N:o 207/2009 (¹) 56 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja asetuksen 2017/1001 (²) 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty seikka, että EU-tavaramerkkiä koskevan menettämiskaavan käyttämättä jättämisen perusteella voi esittää jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen edustajien ryhmittymä, joka voi esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynnissä, sellaisen sopimuksen pätemättömyyteen, jossa kolmas osapuoli sitoutuu EU-tavaramerkin haltijaan nähden olemaan esittämättä Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle kyseistä EU-tavaramerkkiä koskevaa menettämiskaavaa käyttämättä jättämisen perusteella?
- 2) Seuraako siitä asetuksen N:o 207/2009 56 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja asetuksen 2017/1001 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetystä seikasta, että EU-tavaramerkkiä koskevan menettämiskaavan käyttämättä jättämisen perusteella voi esittää jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen edustajien ryhmittymä, joka voi esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynnissä, että jäsenvaltion tuomioistuimen antamaa lainvoimaista tuomiota, jossa vastapuoli veloitetaan peruuttamaan sen itsensä esittämä tai sen toimeksiannosta toimineen henkilön esittämä EU-tavaramerkkiä koskeva menettämiskaava käyttämättä jättämisen perusteella, ei pidä ottaa huomioon Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston menettämismenettelyssä ja unionin tuomioistuimissa?

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

(²) Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Espanja) on esittänyt
11.2.2021 – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León v. Delia**

(Asia C-86/21)

(2021/C 189/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Vastapuoli: Delia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko SEUT 45 artikla ja asetuksen N:o 492/2011⁽¹⁾ 7 artikla esteenä 2.7.2009 annetun asetuksen 43/2009 6 §:n 2 momentin c kohdan kaltaiselle säännökselle, joka estää toisen Euroopan unionin jäsenvaltion julkisessa terveydenhuoltojärjestelmässä tietyssä ammattiryhmässä kertyneen palvelusajan tunnustamisen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko toisen jäsenvaltion julkisessa terveydenhuoltojärjestelmässä kertyneen palvelusajan tunnustamisen edellytykseksi asettaa se, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden terveydenhuoltopalvelujen henkilöstöjen välille on sitä ennen vahvistettu urajärjestelmien vastaavuuden arvioimista koskevat yhteiset perusteet?

⁽¹⁾ Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 492/2011 (EUVL 2011, L 141, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 25.2.2021 – X
BV v. Classic Coach Company vof, Y ja Z**

(Asia C-112/21)

(2021/C 189/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X BV

Vastapuolet: Classic Coach Company vof, Y ja Z

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sen vahvistamiseksi, että kyse on kumotun direktiivin 2008/95/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta toisen ”aikaisemmasta oikeudesta”
  - a) riittävää, että kyseinen toinen on käyttänyt ennen tavaramerkin rekisteröimistä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettua oikeutta; vai
  - b) edellytetäänkö, että kyseinen toinen voi kyseisen aikaisemman oikeuden perusteella kieltää sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavaramerkin haltijaa käyttämästä tavaramerkkiä?

- 2) Onko ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, onko tavaramerkin haltijalla vielä aikaisempi (asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tunnustettu) oikeus tavaramerkiksi rekisteröityyn merkkiin nähden, ja jos näin on, onko silloin merkitystä sillä, voiko tavaramerkin haltija tämän vielä aikaisemman tunnustetun oikeuden perusteella kieltää toista käyttämästä väitettyä "aikaisempaa oikeuttaan"?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (EUVL 2008, L 299, s 25).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Brussel (Belgia) on esittänyt 2.3.2021 – Proximus NV v. Gegevensbeschermingsautoriteit

(Asia C-129/21)

(2021/C 189/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Proximus NV

Vastapuoli: Gegevensbeschermingsautoriteit

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 2002/58/EY (¹) 12 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä saman direktiivin 2 artiklan [toisen kohdan] f alakohdan ja yleisen tietosuoja-asetuksen (²) 95 artiklan kanssa, tulkittava siten, että siinä sallitaan se, että kansallinen valvontaviranomainen edellyttää tilaajan yleisessä tietosuoja-asetuksessa tarkoitettua suostumusta perusteena kyseisen tilaajan henkilötietojen julkaisemiselle sekä itse operaattorin että kolmansien palveluntarjoajien julkaisemissa yleisesti saatavilla olevissa luetteloissa ja niiden tarjoamissa numerotiedotuspalveluissa, jollei ole kansallista lainsäädäntöä, jossa säädettäisiin toisin?
- 2) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklassa säädettyä oikeutta tietojen poistamiseen tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallinen valvontaviranomainen pitää tilaajan pyyntöä siitä, että hänet poistetaan yleisesti saatavilla olevista luetteloista ja numerotiedotuspalveluista, yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklassa tarkoitettuna tietojen poistamista koskevana pyyntönä?
- 3) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 24 artiklaa ja 5 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että kansallinen valvontaviranomainen johtaa niissä asetetusta osoitusvelvollisuudesta, että rekisterinpitäjän on toteutettava tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet ilmoittaakseen kolmansille rekisterinpitäjille, nimittäin puhelinpalveluntarjoajille ja muille luetteloiden ja numerotiedotuspalvelujen tarjoajille, jotka ovat vastaanottaneet tietoja kyseiseltä rekisterinpitäjältä, että rekisteröity on peruuttanut suostumuksensa yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan, luettuna yhdessä 7 artiklan kanssa, mukaisesti?
- 4) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallinen valvontaviranomainen määrää yleisesti saatavilla olevien luetteloiden ja numerotiedotuspalvelujen tarjoajan, jota pyydetään lopettamaan henkilöä koskevien tietojen julkaiseminen, toteuttamaan kohtuullisia toimenpiteitä tietojen poistamista koskevan pyynnön saattamiseksi hakukoneiden tietoon?

(¹) Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY (EYVL 2002, L 201, s. 37).

(²) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (EUVL 2016, L 119, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Constitucional (Portugali) on esittänyt 3.3.2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. VectorImpacto – Automóveis, Unipessoal, Lda.

(Asia C-136/21)

(2021/C 189/13)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Constitucional

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vastapuoli: VectorImpacto – Automóveis, Unipessoal, Lda.

Ennakkoratkaisukysymykset

Voidaanko SEUT 110 artiklaa tulkita joko erikseen tai yhdessä SEUT 191 artiklan ja erityisesti sen 2 kohdan kanssa siten, ettei se ole esteenä kansallisen lainsäädännön säännökselle, jonka mukaan veron ympäristöosaan ei tehdä vähennyksiä, jotka perustuvat ajoneuvojen käyvän arvon keskimääräiseen alenemiseen kotimaan markkinoilla, kun vero kannetaan toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa liikennekäyttöön rekisteröidystä käytetystä ajoneuvosta, minkä johdosta näin lasketun veron määrä on suurempi kuin vastaavalle kotimaiselle käytetylle ajoneuvolle laskettu määrä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'arrondissement (Luxemburg) on esittänyt 8.3.2021 – Christian Louboutin v. Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl ja Amazon Services Europe Sàrl

(Asia C-148/21)

(2021/C 189/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'arrondissement

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Christian Louboutin

Vastaajat: Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl ja Amazon Services Europe Sàrl

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen [EU] 2017/1001 (1) 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että merkin, joka on sama kuin tavaramerkki, käyttö sivustolla näytetyssä mainoksessa voidaan lukea sivuston ylläpitäjän tai taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön syyksi sen vuoksi, että kyseinen sivusto sisältää sekoituksen ylläpitäjän tai taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön omia tarjouksia ja kolmansien myyjien tarjouksia, jolloin mainokset sisältyvät ylläpitäjän tai taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön omaan kaupalliseen viestintään?

Vahvistaako tällaista sisällymistä se, että

— mainokset näytetään sivustolla yhdenmukaisella tavalla?

- ylläpitäjän ja taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön omat mainokset ja kolmansien myyjien mainokset näytetään niiden alkuperää ilmoittamatta, mutta ylläpitäjän tai taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön logo näytetään selvästi kolmansien internetsivustojen mainosotsikoissa, jotka ovat "pop-up" muodossa?
  - ylläpitäjä tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö tarjoaa kolmansille myyjille täyden palvelun, johon kuuluu avustaminen mainosten laadinnassa ja myyntihintojen määrittämisessä, tavaroiden varastointi ja niiden kuljettaminen?
  - ylläpitäjän ja taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön sivusto on suunniteltu sillä tavoin, että se esiintyy myymälöiden ja sellaisten tunnusmerkkien muodossa kuten "eniten myydyt", "kysytyimmät" tai "eniten tarjotut", tekemättä ensi näkemältä ilmeistä eroa ylläpitäjän ja taloudellisesti sidoksissa olevan yksiköiden omien tavaroiden ja kolmansien myyjien tavaroiden välillä?
- 2) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että merkin, joka on sama kuin tavaramerkki, käyttö verkkomyyntisivustolla näytetyssä mainoksessa on lähtökohtaisesti luettava sivuston ylläpitäjän tai taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön syyksi, jos tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen internetin käyttäjän näkökulmasta tämä ylläpitäjä tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on toiminut aktiivisesti mainoksen tekemisessä tai jos tämä mainos katsotaan osaksi ylläpitäjän omaa kaupallista viestintää?

Vaikuttaako tällaiseen käsitykseen:

- se, että tämä ylläpitäjä ja/tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on erilaisten tavaroiden, mukaan lukien mainoksessa mainittujen tavaroiden tavaraluokka, laajalti tunnettu jakelija
  - tai se, että näin näytetyssä mainoksessa on ylätunniste, jossa esitetään kyseisen ylläpitäjän tai taloudellisesti sidoksissa olevan yksikön palvelumerkki, joka on laajalti tunnettu jakelijan tavaramerkkinä
  - tai vielä se, että tämä ylläpitäjä tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö tarjoaa samanaikaisesti tähän ilmoitukseen nähden samaan luokkaan kuin mainostettu tavara kuuluvien tavaroiden jakelijoiden perinteisesti tarjoamia palveluja?
- 3) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että samalla merkillä kuin tavaramerkki varustetun tavarankuljettaminen loppukuluttajalle elinkeinotoiminnassa ilman tavaramerkin haltijan suostumusta on kuljettajan syyksi luettavaa käyttöä ainoastaan, jos kuljettaja on tosiasiallisesti tietoinen merkin asettamisesta tavarahan?

Onko tällainen kuljettaja kyseisen merkin käyttäjä, jos se itse tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on ilmoittanut loppukuluttajalle huolehtivansa kuljettamisesta sen jälkeen, kun se itse tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on varastoinut tavarankuljettajan tässä tarkoituksessa?

Onko tällainen kuljettaja kyseisen merkin käyttäjä, jos se itse tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on etukäteen aktiivisesti myötävaikuttanut tällä merkillä varustetun tuotteen mainoksen näyttämiseen elinkeinotoiminnassa tai rekisteröinyt loppukuluttajan tilauksen tämän mainoksen yhteydessä?

(1) EUVL 2017, L 154, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal administratif (Luxemburg) on esittänyt 5.3.2021 – A, B ja C,
jonka laillisina edustajina ovat hänen vanhempansa v. Ministre de l'Immigration et de l'Asile**

(Asia C-153/21)

(2021/C 189/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif

Pääasian asianosaiset

Kantajat: A, B ja C, jonka laillisina edustajina ovat hänen vanhempansa

Vastaaja: Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU⁽¹⁾ 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽²⁾ 23 artiklan kanssa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan kanssa, tulkita siten, että vanhempien alaikäisen lapsensa nimissä ja lukuun toisessa jäsenvaltiossa (käsiteltävässä asiassa Luxemburg) kuin siinä, joka on aiemmin myöntänyt kansainvälisen suojelun lapsen vanhemmille ja sisaruksille (käsiteltävässä asiassa Kreikka), esittämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta sillä perusteella, että kansainvälisen suojelun näille viimeksi mainituille ennen heidän lähtöään ja lapsen syntymää myöntäneen valtion viranomaiset takaavat, että lapsen saapuessa ja muiden perheenjäsenten palatessa sinne tälle lapselle myönnetään oleskelulupa ja samat edut kuin kansainvälistä suojelua saavat henkilöt saavat, ilman että ne kuitenkaan toteavat, että hänelle tullaan myöntämään henkilökohtaisesti kansainvälinen suojeluasema?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ EUVL 2011, L 337, s. 9.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā rajona tiesa (Latvia) on esittänyt 12.3.2021 – SIA
BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA v. Latvijas Zinātnes padome**

(Asia C-164/21)

(2021/C 189/16)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā rajona tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Vastaaja: Latvijas Zinātnes padome

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko (yksityisoikeudellista) organisaatiota, jolla on useita pääasiallisia toimintoja, muun muassa tutkimustoiminta, mutta jonka tuloista suurin osa on peräisin vastikkeellisten koulutuspalvelujen tarjoamisesta, pitää asetuksen N:o 651/2014⁽¹⁾ 2 artiklan 83 alakohdassa tarkoitettuna yhteisönä?

- 2) Onko perusteltua soveltaa taloudellisen toiminnan ja muun kuin taloudellisen toiminnan rahoituksen (tulot ja menot) suhdetta koskevaa edellytystä sen määrittämiseksi, täyttääkö yhteisö asetuksen N:o 651/2014 2 artiklan 83 alakohdassa säädetyn vaatimuksen siitä, että yhteisön toiminnan pääasiallinen tavoite on harjoittaa riippumattomasti perustutkimusta, teollista tutkimusta tai kokeellista kehittämistä tai levittää tällaisen toiminnan tuloksia koulutuksen, julkaisujen tai tiedonsiirron kautta? Jos vastaus on myöntävä, mikä olisi taloudellisen toiminnan ja muun kuin taloudellisen toiminnan rahoituksen asianmukainen suhde yhteisön toiminnan pääasiallisen tavoitteen määrittämiseksi?
- 3) Onko perusteltua soveltaa asetuksen N:o 651/2014 2 artiklan 83 alakohdan mukaisesti vaatimusta siitä, että pääasiallisesta toiminnasta saadut tulot sijoitetaan uudelleen (uudelleeninvestointi) kyseessä olevan yhteisön pääasialliseen toimintaan ja onko tarpeen arvioida muita näkökohtia, jotta voidaan perustellusti määrittää hanketta ehdottavan yhteisön toiminnan pääasiallinen tavoite? Muuttaisiko saatujen tulojen käyttö (uudelleeninvestointi) pääasialliseen toimintaan tai esimerkiksi yksityisen perustajan tapauksessa maksaminen osinkoina osakkeenomistajille tällaista arviota myös siinä tapauksessa, että suurin osa tuloista olisi koulutuspalveluista perittyjä maksuja?
- 4) Onko kyseessä olevaa hanketta ehdottavan yhteisön jäsenten oikeudellinen asema olennainen seikka arvioitaessa sitä, vastaako mainittu yhteisö asetuksen nro 651/2014 2 artiklan 83 alakohdassa säädettyä määritelmää, eli onko ratkaisevana pidettävä sitä, onko kyseessä kauppaoikeuden mukaisesti taloudellisen toiminnan (vastikkeellinen toiminta) harjoittamista varten perustettu voittoa tavoitteleva yhtiö (kauppalain (Komerclikums) 1 artikla) tai ovatko hanketta ehdottavan yhteisön jäsenet tai osakkeenomistajat voittoa tavoittelevia (mukaan lukien vastikkeellisten koulutuspalvelujen tarjoaminen) luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vai onko ne perustettu voittoa tavoittelemattomiksi (esimerkiksi yhdistys tai säätiö)?
- 5) Ovatko kotimaisten ja muista unionin jäsenvaltioista tulevien opiskelijoiden osuus verrattuna ulkomaisten opiskelijoiden (kolmansista maista tulevat opiskelijat) osuuteen ja se, että mainitun yhteisön harjoittaman pääasiallisen toiminnan tavoitteena on tarjota opiskelijoille korkea-asteen koulutus ja tutkinto, jotka ovat nykyisten kansainvälisten vaatimusten mukaisesti kilpailukykyisiä kansainvälisillä työmarkkinoilla (kantajan perussäännön kohta 5), olennaisia seikkoja arvioitaessa hanketta ehdottavan yhteisön toiminnan taloudellista luonnetta?

(¹) Tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti 17.6.2014 annettu komission asetus (EU) N:o 651/2014 (EUVL 2014, L 187, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.2.2021 – Braesch ym. v. komissio

(Asia T-161/18) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Valtiontuki – Tuki Banca Monte dei Paschi di Sienan ennakoivaan rakenneuudistukseen – Alustava tutkintavaihe – Päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi – Oikeudenkäyntiväite – Asianomaisen osapuolen asema – Oikeussuojan tarve – Asiavaltuus – Tutkittavaksi ottaminen)

(2021/C 189/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Anthony Braesch (Luxemburg, Luxemburg), Trinity Investments DAC (Dublin, Irlanti), Bybrook Capital Master Fund LP (Grand Cayman, Caymansaaret), Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP (Grand Cayman) ja Bybrook Capital Badminton Fund LP (Grand Cayman) (edustajat: asianajajat M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella ja L. Prosperetti)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Blanck ja A. Bouchagiar)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan 4.7.2017 annettu komission päätös C(2017) 4690 final, joka koskee valtiontukea SA.47677 (2017/N) – Italia, Banca Monte dei Paschi di Sienan uusi tuki ja muutettu rakenneuudistussuunnitelma

Tuomiolauselma

- 1) Oikeudenkäyntiväite hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 190, 4.6.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.3.2021 – AM v. EIP

(Asia T-134/19) ⁽¹⁾

(Henkilöstö – EIP:n henkilöstö – Palkkaus – Tutkittavaksi ottaminen – Sovittelumenettelyn aloittamista koskevan pyynnön esittämisen määräaika – Asianosaiselle vastainen toimi – Korvaus maantieteellisestä liikkuvuudesta – Siirto aluetoimistoon – Korvauksen epääminen – Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne)

(2021/C 189/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: AM (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Faedo ja M. Loizou, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 a artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä kumota EIP:n 30.6. ja 11.12.2017 tekemät päätökset, joilla se epäsi kantajalta korvauksen maantieteellisestä liikkuvuudesta, sekä tarvittaessa kumota EIP:n pääjohtajan 20.11.2018 tekemä päätös kyseisten päätösten vahvistamisesta, ja toisaalta korvata kantajalle aineellinen vahinko ja henkinen kärsimys, joita hän väittää näistä päätöksistä itselleen aiheutuneen

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan investointipankin (EIP) 30.6. ja 11.12.2017 tekemät päätökset kumotaan niiltä osin kuin niissä evätään AM:ltä korvaus maantieteellisestä liikkuvuudesta.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EIP veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan AM:n oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 155, 6.5.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.3.2021 – Alvargonzález Ramos v. EUIPO – Ursus-3 Capital, A.V. (URSUS Kapital)

(Asia T-114/20) (¹)

(EU-tavaramerkki – Menettämismenettely – EU-kuviomerkki URSUS Kapital – Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö – Osittainen menettäminen – Asetuksen (EU) 2017/1001 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta ja 58 artiklan 1 kohdan a alakohta – Todisteet tosiasiallisesta käyttämisestä – Todisteiden arviointi – Palvelujen luokittelu)

(2021/C 189/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Pablo Erik Alvargonzález Ramos (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Sugrañes Coca)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Ursus-3 Capital, A.V., SA (Madrid)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennes valituslautakunnan 10.12.2019 tekemästä päätöksestä (asia R 711/2019-5), joka koskee Ursus-3 Capital, A.V:n ja Alvargonzález Ramosin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Pablo Erik Alvargonzález Ramos veloitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 129, 20.4.2020.

Kanne 26.2.2021 – Swissgrid v. komissio

(Asia T-127/21)

(2021/C 189/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Swissgrid AG (Aarau, Sveitsi) (edustajat: asianajajat P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen ja V. Lefever)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantaja vaatii, että komission päätös, joka sisältyy komission 17.12.2020 päivättyyn kirjeeseen, jolla se ilmoittaa siirtoverkonhaltijoille, ettei kantajaa ole hyväksytty osallistumaan tasesähkön standardituotteiden vaihdon eurooppalaisille kauppapaikoille, mukaan lukien Euroopan laajuiset korvaavien reservien markkinat (Trans European Replacement Reserves Exchange (TERRE)), ja velvoittaa TERRE:en osallistuvat siirtoverkonhaltijat sulkemaan kantajan TERRE-kauppapaikan ulkopuolelle 1.3.2020 mennessä, kumotaan. Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä sovelletaan 23.11.2017 annetun komission asetuksen (EU) 2017/2195⁽¹⁾ 1 artiklan 6 kohtaa virheellisesti
  - Riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 6 kohtaa siltä osin kuin siinä todetaan, että jotta kantaja voisi osallistua tasesähkön standardituotteiden vaihdon eurooppalaisille kauppapaikoille, kantajan osallistumisen olisi oltava ”tarpeellista” suunnittelemattomista fyysisistä sähkövirtauksista johtuvan sähköjärjestelmän käyttövarmuusongelman korjaamiseksi, vaikka merkityksellinen arviointiperuste on se, voiko Sveitsin jättäminen kauppapaikkojen ulkopuolelle ”johtaa sellaisiin Sveitsin kautta kulkeviin suunnittelemattomiin fyysisiin sähkövirtauksiin, jotka voivat vaarantaa alueen sähköjärjestelmän käyttövarmuuden”.
  - Riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 6 kohtaa, koska siinä tulkitaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 6 kohdan vaihtoehtoiset edellytykset kumulatiivisiksi edellytyksiksi.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä sovelletaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 7 kohtaa virheellisesti
  - Riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 7 kohtaa, koska siinä tulkitaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 7 kohdan toista virkettä siten, että siinä edellytetään hallitustenvälisen sopimuksen tekemistä EU:n kanssa sähköyhteistyöstä asetuksen 2017/2195 1 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä vaihtoehtoisessa edellytyksessä tarkoitetulla tavalla
  - Riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen 2017/2195 1 artiklan 7 kohtaa, koska se ei perustu asianmukaisesti energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja kaikkien siirtoverkonhaltijoiden lausuntoihin.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia, koska Euroopan komissio ei ottanut huomioon kantajan 29.9. ja 8.12.2020 päivätyissä kirjeissä Euroopan komissiolle esittämiä perusteluja eikä vastannut niihin.

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa ja SEUT 296 artiklaa, koska (i) siinä ei esitetä asianmukaisia perusteluja Euroopan komission päätökselle jättää huomiotta (a) kantajan 29.9. ja 8.12.2020 päivätyissä kirjeissä Euroopan komissiolle esittämät perustelut, (b) kaikkien siirtoverkonhaltijoiden lausunnon ja (c) energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston lausunnon; ja (ii) sen perustelut ovat ristiriitaiset ja riittämättömät.

(¹) Sähköjärjestelmän tasehallintaa koskevista suuntaviivoista 23.11.2017 annettu komission asetus (EU) 2017/2195 (EUVL 2017, L 312, s. 6) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti).

Kanne 19.3.2021 – Saure v. komissio

(Asia T-151/21)

(2021/C 189/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hans-Wilhelm Saure (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Partsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 27.1.2021 tehdyn komission päätöksen, jolla evättiin kantajalta oikeus tutustua komission asiakirjoihin siten, että komissio toimittaa jäljennökset kaikesta kirjeenvaihdosta 1.4.2020 lukien

a) BioNTech SE -yhtiön kanssa

b) Saksan liittokanslerinviraston kanssa, koskien BioNTech SE -yhtiötä ja sen tuotteita, ja

c) Saksan liittovaltion terveysministerin kanssa, koskien rokotteiden hankkimista koronapandemian torjumiseksi

erityisesti BioNTechin rokotteiden määrien ja toimitusaikojen osalta

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: kantajalla on oikeus tutustua riidanalaisiin Euroopan komission asiakirjoihin asetuksen N:o 1049/2001 (¹) 2 artiklan 1 kohdan nojalla.

2) Toinen kanneperuste: asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta ei ole esteenä kantajan oikeudelle saada tutustua riidanalaisiin tietoihin. Näiden tietojen paljastaminen ei loukkaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kaupallisia etuja. Kyseiset tiedot eivät sisällä direktiivissä (EU) 2016/943 (²) tarkoitettuja liikesalaisuuksia.

- 3) Kolmas kanneperuste: asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta ei ole esteenä oikeudelle saada tutustua riidanalaisiin tietoihin. Tässä säännöksessä suojataan ainoastaan käynnissä olevia päätöksentekomenettelyjä. Tietojensaantipyynnö koskee asiakirjoja, jotka liittyvät komission neuvotteluihin rokotteiden toimittamisesta. Nämä neuvottelut ovat jo päättyneet. Lisäksi riidanalaisen tiedon ilmaiseminen on ylivoimaisen yleisen edun mukaista, koska unionin rokotehankinnat ovat olleet useiden viikkojen ajan koko Euroopassa uutisten ja keskustelujen kohteena.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

(²) Julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943 (EUVL 2016, L 157, s. 1).

Kanne 23.3.2021 – Saure v. komissio

(Asia T-154/21)

(2021/C 189/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hans-Wilhelm Saure (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Partsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission päätöksen, jolla se epäsi kantajan pyynnön saada tutustua komission asiakirjoihin, joiden viitenumero on Gestdem 2021/0592, ja velvoittamaan komission antamaan jäljennökset

kaikista ohjauskomiteoiden (Steering Committees) ja yhteisten neuvotteluryhmien (Joint Negotiations Teams) pöytäkirjoista, yhteenvedoista, huomautuksista, muistioista, kokous- ja neuvottelupöytäkirjoista, päätöksistä, ehdotuksista, selostuksista, sähköposteista, kirjeenvaihdosta ja puhelutiedoista – muun muassa ennakkohankintasopimuksista (Advance Purchase Agreements) – ja lääkeyhtiöiden kanssa tehdyistä erityisistä sopimuksista, jotka koskevat covid-19 -rokotteiden toimittamista koronaepidemian torjumiseksi. Ennakkohankintasopimuksilla tarkoitetaan kaikkia sopimuksia, jotka koskevat covid-19 -rokotteiden ostoa, toimittamista, varmistamista, varaamista tai kehittämistä Euroopan unionin jäsenvaltioille.

- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: kantajalla on oikeus tutustua riidanalaisiin Euroopan komission asiakirjoihin asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (¹) 2 artiklan 1 kohdan nojalla. Komission epäavallalla päätöksellä rikotaan kyseistä säännöstä.
- 2) Toinen kanneperuste: kantajan tutustumisoikeuteen ei voida soveltaa asetuksessa N:o 1049/2001 säädettyjä poikkeuksia. Komissio ei ole esittänyt mitään perusteita poikkeuksille, eikä mikään poikkeus ole ilmeinen.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

Kanne 22.3.2021 – BZ v. EKP

(Asia T-162/21)

(2021/C 189/23)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: BZ (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumooa 17.11.2020 ja 12.1.2021 päivätyn johtokunnan päätöksen asiassa T-483/16 RENV 28.5.2020 annetun tuomion täytäntöönpanosta siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä vahvistetaan (riittämätön) ainoastaan 50 000 euron suuruinen korvaus ja määrätään kantajalle salassapitovelvollisuus 12.1.2021 päivätyn EKP:n kirjeen osalta
- myöntää kantajalle korvausta 30 000 euroa henkisestä kärsimyksestä ja aineettomasta vahingosta, jota kantajalle on aiheutunut sen seurauksena, ettei EKP ole pannut asiassa T-483/16 RENV 28.5.2020 annettua tuomiota asianmukaisesti täytäntöön
- velvoittaa vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu SEUT 266 artiklaa sekä jätetty (a) korjaamatta kumottujen päätösten aikaisempia vaikutuksia; (b) korvaamatta oikeudenmukaisesti kantajalle kaikki tälle aiheutuneet haitat/seuraukset; (c) informoimatta häntä asianmukaisesti 17.11.2020 päivätyistä johtokunnan täytäntöönpanopäätöksestä tai ainakin tämän päätöksen keskeisistä osista ja (d) antamalla hänelle lupaa jakaa 12.1.2021 päivättyä EKP:n kirjettä EKP:n sisällä ja sen ulkopuolella.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan avoimuusperiaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja EU:n perusoikeuskirjan 41 artiklaa rikottu.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan huolenpitovelvollisuutta ja henkilöstön hyvinvointia koskevaa velvollisuutta on jätetty noudattamatta sekä EU:n perusoikeuskirjan 21 ja 31 artiklaa on rikottu.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta on jätetty noudattamatta ja EU:n perusoikeuskirjan 41 artiklaa on rikottu.

Kanne 26.3.2021 – QM v. Europol

(Asia T-164/21)

(2021/C 189/24)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska***Asianosaiset**

Kantaja: QM (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirasto (Europol)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 27.5.2020 päivätyn päätöksen olla pidentämättä kantajan sopimusta toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi
- kumoamaan tarvittaessa 18.12.2020 annetun päätöksen hylätä oikaisuvaatimus siltä osin kuin siinä annetaan lisäperusteluita
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu työsopimusten tekemiseen valtuutetun viranomaisen tekemään virheeseen sen soveltaessa hakijan arviointiin tarkoitettuja kriteereitä uusimiseen ja erityisesti sen tulkitsessa käsitettä ”ennakoitavissa olevat tulevat tarpeet”, joista ei ollut päätöksen tekopäivänä tehty päätöstä eikä niitä ollut tuolloin vahvistettu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että on loukattu oikeutta tulla tehokkaasti kuulluksi ennen henkilölle vastaisen päätöksen tekemistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että on loukattu hyvää hallintoa koskevaa velvoitetta ja kantajan perusteltua oikeutta tulla arvioituksi tehtävän edellyttämän todistetun pätevyuden perusteella. Kantaja moittii päätöstä sillä perusteella, että se on tehty ennakkoluulojen ja pelkojen perusteella mutta ilman, että hänen taitojaan olisi tutkittu tosiasiallisesti.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu työsopimusten tekemiseen valtuutetun viranomaisen tekemään ilmeiseen arviointivirheeseen kantajan pätevyuden ja taitojen arvioinnissa.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu oikeuden väärinkäyttöön ja huolenpitovelvollisuuden rikkomiseen.

Kanne 29.3.2021 – Amort ym. v. komissio

(Asia T-165/21)

(2021/C 189/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Heidi Amort (Jenesien, Italia) ja 31 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja R. Holzeisen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen täytäntöönpanopäätöksen sellaisena kuin se on muutettuna ja täydennettynä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne, joka koskee ehdollisen myyntiluvan myöntämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti ihmisille tarkoitettulle lääkkeelle ”COVID-19 Vaccine AstraZeneca – COVID-19-rokote (ChAdOx1-S [rekombinantti])” 29.1.2021 annettua Euroopan komission täytäntöönpanopäätöstä C(2021) 698 (final), nojautuu seuraaviin perusteisiin.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalainen täytäntöönpanopäätös on asetuksen (EY) N:o 507/2006⁽¹⁾ 2 artiklan 1 ja 2 kohdan vastainen. On tieteellisesti osoitettu, että SARS-CoV-2 -tartuntaan väitetysti liittyvän korkean kuolleisuuden vuoksi maailmanlaajuisesti levinnyt paniikki on perusteeton. WHO ja EU eivät myöskään ole esittäneet asianmukaista vahvistusta kriisitilanteesta uhkana kansanterveydelle.

- 2) Toisen kanneperusteen mukaan riidanalainen täytäntöönpanopäätös on asetuksen (EY) N:o 507/2006 4 artiklan vastainen sen vuoksi, että
- direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 28a kohdassa tarkoitettu positiivinen riski-hyötysuhde puuttuu;
  - asetuksen (EY) N:o 507/2006 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen vaatimus ei täyty, koska hakija ei todennäköisesti pysty toimittamaan täydellisiä kliinisiä tietoja;
  - asetuksen (EY) N:o 507/2006 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen vaatimus ei täyty, koska ei ole puutteellisen lääketieteellisen hoidon tarpeita, jotka myyntiluvan saaneella lääkkeellä voidaan täyttää;
  - asetuksen (EY) N:o 507/2006 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen vaatimus ei täyty.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan asetusta (EY) 1394/2007,⁽²⁾ direktiiviä 2001/83/EY sekä asetusta (EY) N:o 726/2004⁽⁴⁾ on rikottu.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan SEUT 168 ja 169 artiklaa ja EU:n perusoikeuskirjan 3, 35 ja 38 artiklaa on rikottu törkeästi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 soveltamisalaa kuuluvista ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden ehdollisista myyntiluvista 29.3.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 507/2006 (EUVL 2006, L 92, s. 6).

⁽²⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

⁽³⁾ Pitkälle kehitetyssä terapiassa käytettävistä lääkkeistä sekä direktiivin 2001/83/EY ja asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta | 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1394/2007 (EUVL 2007, L 324, s. 121).

⁽⁴⁾ Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista unionin lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004 (EUVL 2004, L 136, s. 1).

Kanne 29.3.2021 – Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale ym. v. komissio

(Asia T-166/21)

(2021/C 189/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale ja 15 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat F. Munari, I. Perego, G. Roberti ja S. Zunarelli)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission päätöksen 1, 2, 3 ja 4 artiklan
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu Italian täytäntöönpanemasta tukiohjelmasta SA. 38399 2019/C (ex 2018/E) – Italian satamien yhteisöverovelvollisuus, 4.12.2020 tehdystä komission päätöksestä C(2020) 8498 final.

Kyseisellä päätöksellä todettiin Italian satamaviranomaisten vapauttaminen yhteisöverosta valtiontueksi.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) Päätös on virheellinen ja ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdan kanssa siltä osin, kuin siinä todetaan, että satamajärjestelmän viranomaiset harjoittavat komission mainitsemaa taloudellista toimintaa. Tältä osin komissio on virheellisesti lähtenyt siitä, että se voisi soveltaa käytännössä ja oikeuskäytännössä kehitelyä kriteeriä myös muiden jäsenvaltioiden satamiin tai muuhun infrastruktuuriin, mikä on ristiriidassa yleisen yhdenvertaisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen kanssa.
  - 2) Päätös on virheellinen ja ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdan kanssa myös siltä osin kuin komissio on ottanut vääristyneesti huomioon Italian esittämän argumentin puuttuvista markkinoista, koska kyseessä oleva sektori ei kansallisen lainsäätäjän päätöksen mukaan ole avoin kilpailulle.
  - 3) Komissio on lisäksi rikkonut SEUT 345 artiklaa, SEUT 3, SEUT 7 ja SEUT 121 artiklaa sekä loukannut useita unionin oikeuden periaatteita, koska se ei ole ottanut huomioon, että perustamissopimuksessa jätetään jäsenvaltioiden oikeudeksi säilyttää satama-alueiden ja -infrastruktuurin julkinen omistus ja antaa sen sääntely ja hallinnointi yksinomaan satamaviranomaisten kaltaisille valtion yksiköille.
  - 4) Päätös on virheellinen ja ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdan kanssa siltä osin kuin
    - siinä todetaan valtion varojen siirto
    - siinä pidetään satamajärjestelmän viranomaisten verotusjärjestelmää valikoivana
    - siinä todetaan, että Italian satamien verotusjärjestelmä on omiaan vääristämään kilpailua ja jäsenvaltioiden välistä kauppaa
  - 5) Päätös perustuu lisäksi puutteelliseen tutkintaan ja sen perustelut ovat puutteelliset.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI